

Proposta de paraules per l'Alcalde

Dimarts, 13 d'abril. 9 h. CCIB.

Excm. Sr. Secretari General de la UpM, Sr. Masadeh,

Excm. Srs. Ministres d'Espanya, Egipte i França.

Your Excellencies,

Senyores i Senyors,

I can hardly think of a most fitting venue for this Inter-Ministerial Meeting that this Convention Center so close to the Mediterrean Sea.

Today we can delight ourselves with the proximity of this wonderful scenario, cherish ourselves with the beauty of its coastline and the calmness of its waters.

Yet, our contentment is continually challenged by the harsh realities in which millions of Mediterranean people are trapped because of the lack of drinking water and the pollution.

Despite the closeness to a sea, there are still 20 million Mediterranean people who have no access at all at drinking water and 180 million more who have only a scarce availability of this precious resource.

Despite the dazzling environment, pollution is increasingly threatening the alluring scenarios the Mediterranean Sea offers.

Va ser precisament en aquesta ciutat, Barcelona, on l'any 1995, els països mediterranis vam demostrar la nostra convicció de que sense una mar Mediterrània sana, el projecte social, econòmic i polític de la Mediterrània seria inviable.

Ja aleshores estava clar que la sostenibilitat de la mar Mediterrània havia de tenir, per força, un rol de centralitat.

I avui, quinze anys després, ara que Europa i la Mediterrània hem reprès amb força les nostres relacions amb la creació de la Unió per la Mediterrània, és el moment d'engegar, amb la màxima ambició, el treball per una mar Mediterrània sostenible.

Un repte clau per a la nostra regió, però també, per a la resta del món.

Com vostès saben, Barcelona va ser l'escenari, el desembre de 2009, d'una de les reunions preparatòries de la Cimera de Copenhage. En aquell moment, a la ment de tots estava la situació global del planeta.

Ara bé, no vam perdre de vista, en cap moment, la realitat regional del canvi climàtic. I, en el cas de Barcelona, això vol dir, la voluntat de treballar amb intensitat per la sostenibilitat en l'àmbit mediterrani

La Mediterrània és un dels escenaris en què més es percep i més es viu el canvi climàtic global.

Un canvi climàtic que, a la Mediterrània, entre d'altres afectacions, perpetua una situació totalment inacceptable, com és la “pobresa de l'aigua”.

Les dades no deixen lloc a dubtes: segons les estimacions de les Nacions Unides, podem arribar a 290 milions de persones amb molt poc accés a l'aigua d'aquí al 2025.

Quelcom que és molt més que un risc mediambiental: és una nova fractura social i una nova font de marginalitat.

Tenemos un Mediterráneo en riesgo, y por eso el encuentro de hoy es tan necesario.

Hoy tenemos la oportunidad de inaugurar una nueva etapa, de lanzar una nueva agenda del agua para la región mediterránea. No la podemos dejar escapar.

Por eso, me gustaría pedirles ambición y determinación. Porque de esta ambición y determinación dependerá, en buena parte, nuestro futuro como región.

Y pedirles, también, que tengan en cuenta a todos los actores que pueden jugar un papel fundamental en este nuevo proceso. Especialmente las ciudades.

Porque hoy, cuando el 50% de la población mundial vive en ciudades, los actores locales somos, al mismo tiempo, una parte del problema aunque, sobre todo, somos parte necesaria de la solución.

Las ciudades consumimos el 70% de la energía mundial y uno de los grandes riesgos del Mediterráneo en la actualidad es, precisamente el crecimiento, exponencial de las ciudades.

De aquí a diez años, la gran familia mediterránea la formarán 525 millones de personas, y la gran mayoría de ellas vivirá en ciudades. Piensen en las consecuencias de este crecimiento respecto a la demanda y gestión del agua.

D'aquí que el paper de les ciutats no pugui ser un altre que el d'agents actius en la recuperació de la Mediterrània. En la nova política de l'aigua a la Mediterrània.

Tenim l'ambició i la voluntat de fer-ho. I podem aportar nombrosos coneixements fruit de la nostra experiència.

Barcelona, per exemple, ha incorporat una nova cultura de l'aigua que ens permet ser una de les ciutats d'Europa amb més estalvi d'aigua per a usos domèstics.

Hem impulsat actuacions diverses per fomentar la dessalinització, per reaprofitar les aigües, perquè la gent adopti uns hàbits molt més sostenibles...

En aquest àmbit, per tant, Barcelona també pot ser referència, servir d'exemple de que és possible ser una gran ciutat, créixer econòmicament i alhora ser una ciutat sostenible i respectuosa amb l'entorn i amb el futur

La lluita en contra del canvi climàtic és, alhora, una gran oportunitat.

Un sector en que es generen nous jaciments d'ocupació i d'innovació, un sector que suposa la creació de nous llocs de treball. Aquesta és una gran lliçó: fer de la sostenibilitat un gran camp de creació de treball.

Perquè adoptar una política de l'aigua més sostenible implicarà una inversió forta, però hem de ser conscients que també en podem treure beneficis immediats, pel que fa a la millora de la qualitat de vida i l'increment de les oportunitats laborals.

Hi ha un tercer element que és fonamental: la **transversalitat**.

Què vull dir amb això? Que una política d'aigua ha d'anar inexorablement unida a mesures que tractin altres factors que incideixen directament sobre el medi ambient. L'aire, l'energia, el turisme, el transport... són elements que normalment no tenim en compte quan parlem de la gestió de l'aigua, però que són imprescindibles per dur a terme una política eficient.

A Barcelona tenim algunes mostres d'aquesta manera de treballar les polítiques de sostenibilitat.

Per exemple, vam impulsar el **Pla de l'Energia**, precisament des d'aquesta visió pluridisciplinar, aportant els diferents punts de vista, agrupant totes les visions.

Acabo fent una reflexió de futur.

Ens trobem en un moment històric. Europa i la Mediterrània han reprès amb força i determinació les seves relacions gràcies a la creació de la Unió per la Mediterrània.

Tenim aquí el Secretari General de la UpM i representants d'Egipte i de França, els co-presidents d'aquesta Unió. I la seva presència no deixa de tenir una lectura simbòlica.

Perquè avui, després de 15 anys de l'inici del Procés de Barcelona, estem donant passos fermes per avançar plegats i aconseguir fites comunes.

L'any 1995 ja ens vam marcar l'objectiu de la sostenibilitat. Hem fet passos decisius però encara estem lluny d'aconseguir plenament els nostres objectius.

Ara podem realment avançar amb força per aconseguir aquestes fites. I no hem de deixar passar aquesta nova oportunitat.

Perquè la Mediterrània no pot esperar. I d'aquesta reunió depèn en gran part el seu futur.

Moltes gràcies.